

U-I-98/04

Datum odločbe: 9. 11. 2006

Področje: ureditev lovske pravice

Izrek:

1. točka (neskladje z Ustavo): 26. člen Zakona o divjadi in lovstvu je v neskladju z Ustavo, ker ne omejuje trajanja prednostne pravice dosedanjih upravljavcev lovišč pri pridobitvi koncesije za trajnostno gospodarjenje z divjadjo na postopek prve podelitve koncesije po uveljavitvi Zakona.
2. točka (neskladje z Ustavo): šesti odstavek 29. člena Zakona o divjadi in lovstvu je v neskladju z Ustavo, ker ne določa, da pripada del koncesijske dajatve tudi občini, na območju katere se izvaja koncesija.
3. točka (neskladje z Ustavo): osmi odstavek 29. člena Zakona o divjadi in lovstvu je v neskladju z Ustavo.
4. točka (rok za odpravo ugotovljene protiustavnosti): zakonodajalec mora protiustavnost, ugotovljeno v 1. , 2. in 3. točki izreka te odločbe, odpraviti v roku enega leta.
5. točka (razveljavitev): Del besedila v prvem odstavku 65. člena Zakona o divjadi in lovstvu, ki se glasi: "najmanj 15", in prva alineja sedmega odstavka 65. člena Zakona o divjadi in lovstvu se razveljavita.
6. točka (ni neskladja z Ustavo): vrsta določb Zakona o divjadi in lovstvu ni v neskladju z Ustavo.
7. točka (zavrženje): pobudi dveh društev se zavržeta.

Dodatno: mnenje Vlade, pojasnila Lovske zveze Slovenije in Zavoda za gozdove Slovenije

Odločitev:

1. točka (neskladje z Ustavo): soglasno (9:0)

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Ribičič, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

2. točka (neskladje z Ustavo): soglasno (9:0)

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Ribičič, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

3. točka (neskladje z Ustavo): soglasno (9:0)

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Ribičič, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

4. točka (rok za odpravo ugotovljene protiustavnosti): soglasno (9:0)

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Ribičič, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

5. točka (razveljavitev): 5:4

SAMO ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Ribičič, Škrk

SAMO PROTI: Krisper Kramberger, Modrijan, Tratnik, Wedam Lukić

6. točka (ni neskladja z Ustavo): soglasno, razen glede 40. člena Zakona o divjadi in lovstvu

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

PROTI: Ribičič

OLM: Ribičič

7. točka (zavrženje): soglasno (9:0)

ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Ribičič, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić

VEZANOST: odločba št. U-I-40/06

POVZETEK ZADEVE:

Pobudniki in predlagatelji (Državni svet, dve občini) so izpodbijali več določb Zakona o divjadi in lovstvu. Izrazili so več očitkov, ki sodijo na vse tri preučevanje dimenzije. Ustavno sodišče ponekod v obrazložitvi pojasni, da pobudniki in predlagatelji svojih trditev ne utemeljijo ali jih utemeljijo le s pavšalnimi in splošnimi očitki. Ponekod se pri tem Ustavno sodišče tudi sklicuje na svojo odločitev v zadevi št. U-I-40/06. Ti deli zato ne bodo predmet analiziranja, ker so bodisi že zajeti z argumenti v omenjeni zadevi ali pa premalo argumentirani, da bi jih bilo mogoče pozicionirati.

Predlagatelji in pobudniki so veljavni ureditvi očitali med drugim to, da izključuje sodelovanje lastnikov zemljišč in gozdov pri oblikovanju lovišč in lovišč s posebnim namenom; lastnikom lovskih površin naj bi bila bistveno omejena lastninska pravica, za kar ni bilo predvideno ustrezno nadomestilo; lovske družine, ki so upravljale z divjadjo, naj bi bile v neenakopravnem položaju v primerjavi z drugimi subjekti, ki so nosilci pravice do izkoriščanja naravne dobrine, lov na oborah ni dopusten, v primeru pobega živali iz obore pa naj bi lastninska pravica nad živaljo brez odškodnine prešla od lastnika oziroma imetnika obore na državo.

Ustavno sodišče je med drugim poudarilo, da ureditev, pri kateri je lovska pravica samostojna pravica javnopravnega značaja, ki ne izvira iz lastninske pravice na zemljišču, sodi ob upoštevanju vsebine lovske pravice ter funkcije gozdov in zemljišč v sodobnih družbenih razmerjih, v meje določitve načina uživanja lastnine. Samostojna narava lovske pravice, ki ne izvira iz lastninske pravice na zemljišču, torej glede na 67. in 70. člen Ustave ne pomeni posega v lastninsko pravico (33. člen Ustave). Lastnikom zemljišč in gozdov, kljub temu, da lastninska pravica na zemljišču ne vsebuje tudi upravičenj, povezanih z izvrševanjem lovske pravice, ostanejo vsi bistveni elementi lastninske pravice na zemljišču. Ustavno sodišče je ob uporabi testa sorazmernosti ugotovilo, da koristi, ki jih prinaša izvrševanje lovske pravice, odtehta težo posega v pravice lastnikov zemljišč in gozdov. Zakonodajalec je zagotovil prehod obstoječih pravic koncesijskega značaja v nov pravni režim in z določitvijo prednostne pravice dosedanjim upravljavcem lovišč zagotovil varstvo pridobljenih pravic. Zgolj zato, ker je zakonodajalec prehod obstoječih pravic koncesijskega značaja v nov pravni režim dosegel na dva različna načina (s podelitvijo koncesije brez javnega razpisa ali s prednostno pravico pri podelitvi koncesije), dosednji upravljavci lovišč niso v neenakem položaju s subjekti, ki so pred prehodom v nov pravni režim upravljali z drugimi naravnimi bogastvi. Ko gre za kasnejše podeljevanje koncesij, pa razumnega razloga za prednostno pravico lovskih organizacij, ki so do sedaj upravljale lovišča, ni več. Ustavno sodišče je prav tako odločilo, da je zakonodajalec odstopil od sistemske ureditve brez stvarnega razloga, utemeljenega v prevladujočem in legitimnem javnem interesu, zato je posegel v pričakovane pravice lokalne skupnosti, da pridobijo del plačila za koncesijo kot svoj lastni finančni vir. Ker ZDlov-1 ne določa nobenih meril in kriterijev, tj. okvira razdelitve sredstev iz posebnega sklada, v katerega bodo vplačane koncesijske dajatve za izvajanje trajnostnega gospodarjenja z divjadjo, so kršena načela pravne države (2. člen Ustave).

Pogoji za pridobitev koncesije so določeni v koncesijskem aktu. Če lovska družina ne bi izpolnjevala vseh pogojev (med drugim tudi števila članov), ne bi mogla pridobiti koncesije. Iz navedenega izhaja, da so lovski družini zakonske obveznosti izvajanja javne službe in druge zakonske obveznosti varstva divjadi naložene s pridobitvijo koncesije in ne že z ustanovitvijo. Določitev minimalnega števila oseb za ustanovitev lovske družine ni primeren, niti nujen ukrep, s katerim bi se dosegel ustavno dopusten cilj, to sta učinkovito izvrševanje zakonskih nalog na področju trajnostnega gospodarjenja z divjadjo in izvajanje javne službe. Pogoj za ustanovitev lovske družine je v delu, ki določa, da lahko lovsko družino ustanovi najmanj 15 polnoletnih oseb, v neskladju z drugim odstavkom 42. člena Ustave. Ker zakonodajalec tudi pri določitvi pogojev za prenehanje lovske družine ni razlikoval med pogoji za obstoj (ustanovitev in prenehanje) lovske družine in pogoji za pridobitev in odvzem koncesije, je določba ZDlov-1, ki določa, da lovska družina preneha obstajati, če se ji odvzame koncesija, v neskladju z drugim odstavkom 42. člena Ustave.

Zakonodajalec lahko določi tudi organizacijsko obliko, ki se mu zdi najprimernejša za izvajanje javne službe in za pridobitev pravice do izkoriščanja naravnega bogastva. Ker dejavnost trajnostnega gospodarjenja z divjadjo zahteva izvajanje številnih strokovnih nalog in posebno znanje s področja lovstva ter varovanja divjadi, Ustavno sodišče ocenjuje, da so razlogi za ureditev, pri kateri lahko lovsko pravico s koncesijo pridobi samo usposobljena pravna oseba (lovsko društvo), ne pa fizična oseba, razumni in stvarno utemeljeni ter povezani s predmetom urejanja in da zato zakonodajalcu ni

mogoče očitati, da je ravnal arbitrarno, ko je sprejel izpodbijano ureditev. Zato ureditev ni v neskladju s prvim in drugim odstavkom 74. členom Ustave v povezavi z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Ustavno sodišče ocenjuje, da so razlogi za razlikovanje med lastniki zemljišč in lovskimi organizacijami ter naravovarstvenimi organizacijami pri oblikovanju meja teritorialnih enot razumni in stvarno utemeljeni ter povezani s predmetom urejanja. Zato tretji odstavek 6. člena, tretji odstavek 7. člena in drugi odstavek 8. člena ZDLov-1 niso v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Dejstvo, da lastniki zemljišč in gozdov nimajo pravice do nadomestila, čeprav jim je z ZDLov-1 naložen način uporabe zemljišča in gozdov, samo po sebi še ne pomeni posega v 33., 67. in 69. Ustave. Določanje načina uživanja lastnine tako, da je zagotovljena njena gospodarska, socialna in ekološka funkcija ne pomeni samo, da morajo lastniki trpeti omejitve pri izvrševanju lastninske pravice, temveč tudi, da so jim lahko naložene obveznosti. Zgolj dejstvo, da je lastnikom zemljišč v drugem odstavku 53. člena ZDLov-1 naloženo izvajanje preventivnih ukrepov, samo po sebi ne more pomeniti posega v pravico do zasebne lastnine. Ker je morebitna naselitev, ponovna naselitev ali doselitev tujerodne in domorodne divjadi namenjena zagotovitvi naravnega ravnovesja med divjadjo in okoljem ter ukrepom za trajnostno gospodarjenje s populacijami divjadi in njihovih habitatov po vrstah divjadi, takšni ukrepi ne pomenijo posega v pravico iz 33. člena Ustave. Dovoljenost lova v manjših oborah bi povzročila obid zakonske ureditve upravljanja z divjadjo. S takšno ureditvijo bi lastniki oziroma imetniki obore pridobili pravico lova kot samostojno pravico, kar je v nasprotju s temeljnimi načeli ZDLov-1. Izvajanje dejavnosti lova v manjših oborah bi bilo v nasprotju z javno koristjo varovanja divjadi kot naravnega bogastva. Ustavno sodišče ocenjuje, da so koristi, ki jih prinaša ureditev, na podlagi katere pobegla žival iz obore v roku osmih dni šteje za prostoživečo divjad sorazmerne teži posledic posega v pravico do zasebne lastnine. Ker gre za pravno urejanje dejanskih stanj, ki lahko ogrožajo tudi okolje, prevlada torej interes okolja pred posameznikovim interesom.

Ustanovitev lovišča posebnega pomena je strokovna odločitev, namenjena posebnemu varovanju najbolj ohranjenih in značilnih naravnih okolij Republike Slovenije, ki je splošnega družbenega pomena. Zato po naravi stvari ustanovitev lovišča posebnega pomena ne more biti lokalna zadeva. Vodenje uradnih evidenc je tipična upravna naloga, ki sodi v državno pristojnost. Zato že po naravi stvari oblikovanje in vodenje katastra lovsko upravljavskih območij ne more biti lokalna zadeva. Koncesijo za izkoriščanje naravne dobrine lahko podeli samo lastnik naravne dobrine. Zato je vodenje postopkov podelitve koncesije za trajnostno upravljanje z divjadjo in odločanje v teh postopkih državna naloga. Območno združenje upravljavcev na podlagi javnega pooblastila med drugim izvršuje tudi upravne naloge, ki sodijo v državno pristojnost. Iz navedenega izhaja, da območno združenje upravljavcev ne izvršuje nalog, ki bi po svoji naravi sodile med lokalne zadeve. Zato ureditev, pri kateri lokalna skupnost ne sodeluje pri ustanavljanju lovišč s posebnim namenom, pri vodenju katastra lovsko upravljavskih območij, pri podelitvi koncesije na posameznem lovišču in v območnem združenju upravljavcev, ne pomeni posega v pravice lokalne samouprave.

Sodnik Ribičič je v svojem odklonilnem ločenem mnenju pojasnil, da se strinja z odločbo v vsem razen v tistem delu, ki se nanaša na ugotovitev, da 40. člen Zakona o divjadi in lovstvu, ki omogoča naseljevanje tujerodnih vrst divjadi brez soglasja lastnika, ni v neskladju z Ustavo in ne pomeni posega v lastninsko pravico. Menil je, da je pomanjkljivost veljavne ureditve v tem, da je preveč mačehovska do lastnikov zemljišč in lokalnih skupnosti. Lastniki zemljišč ne morejo podati svojega mnenja niti nimajo pravice dajanja soglasja v zvezi z naseljevanjem tujerodnih vrst živali. Menil je, da takšna ureditev prekomerno posega v lastninsko pravico.

EKONOMSKA DIM.	1	2	3	4	5
Pozicija sodbe in protisodbe		S			PS
Pozicija LM				OLM	
OLM: Ribičič				2	
ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Škrk, Tratnik, Wedam Lukić	1	1	1		

Odločba:

V obravnavani zadevi je mogoče najti ekonomsko dimenzijo. Samostojna narava lovske pravice, ki ne izvira iz lastninske pravice na zemljišču oziroma ni del lastninske pravice na zemljišču in gozdu, ne pomeni posega v lastninsko pravico (33. člen Ustave) in ni v neskladju z 69. členom Ustave. Koristi, ki jih prinaša izvrševanje lovske pravice, odtehtajo težo posega v pravice lastnikov zemljišč. Ustavno sodišče je s tem, ko ni spoznalo protiustavnosti ureditve, pri kateri je omejeno število subjektov, ki se smejo ukvarjati z dejavnostjo lova, dovolilo državni intervencionizem glede tega, kdo ima pravico do lova kot gospodarske (podjetniške) pravice v imenu višjih interesov (posebno znanje, varovanje divjadi, strokovne naloge). Ureditev, pri kateri lov v oborah ni dovoljen, ni v nasprotju z javno koristjo varovanja divjadi kot naravnega bogastva. Prav tako je Ustavno sodišče ocenilo, da so koristi, ki jih prinaša ureditev, na podlagi katere pobegla žival iz obore v roku osmih dni šteje za prostoživečo divjad, sorazmerne teži posledic posega v pravico do zasebne lastnine, s tem prevlada interes okolja pred posameznikovim interesom. Lokalne skupnosti so upravičeno pričakovale, da bo zakonodajalec v ZDLov-1, s katerim je uredil prehod v novi pravni režim upravljanja z divjadjo kot naravnim virom, določil kriterije delitve plačila za koncesijo med državo in občinami, s katerim bodo zagotovljeni finančni viri lokalne skupnosti, vendar tega ni storil, zato je posegel v pričakovane pravice lokalne skupnosti, da pridobijo del plačila za koncesijo kot svoj lastni finančni vir. Na področju ureditve lova imamo torej zasebno lastnino, vendar z obsežno državno regulacijo in državnim intervencionizmom glede tega, kdo ima pravico do lova, ureditvijo lova v oborih, itd., ter prevlado interesa okolja pred posameznikovim interesom. **Pozicija 2.**

Nasprotna odločitev:

Ustavno sodišče bi v nasprotnem primeru ugotovilo, da ima pravica do zasebne lastnine popolno zaščito in da obstaja popolna svoboda gospodarske pobude na področju ureditve lova. **Pozicija 5.**

OLM: pomanjkljivost veljavne ureditve je v tem, da je preveč mačehovska do lastnikov zemljišč in lokalnih skupnosti. Lastniki zemljišč ne morejo podati svojega mnenja niti nimajo pravice dajanja soglasja v zvezi z naseljevanjem tujerodnih vrst živali, s čimer je prekomerno poseženo v lastninsko pravico. **Pozicija 4** (ker je treba gledati ločeno mnenje v kontekstu tega, da se sodnik v vseh preostalih delih strinja z odločitvijo Ustavnega sodišča, torej meni, da lovska pravica ne pomeni posega v lastninsko pravico, v tem delu pa se zavzema za to, da bi poleg soglasij za naselitev tujerodnih vrst divjadi različnih strokovnih institucij in ministra morali imeti pravico dajanja soglasja tudi lastniki zemljišč, na katerih bodo te vrste naseljene).

DRUŽBENA DIM.	1	2	3	4	5
Pozicija sodbe in protisodbe		S			PS
Pozicija LM			OLM		
OLM: Ribičič			2		
ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Krisper Kramberger, Modrijan, Škrk, Tratnik, Wedam Lukič	1	1	0,5		

Odločba:

Družbena dimenzija je prisotna pri presoji ustavnosti ureditve podeljevanja koncesij. Odločba pri podelitvi koncesije primerja dosedanje upravljavce lovišč, ki so v skladu s predpisi in z načrti strokovno ustrezno opravljali z loviščem, z drugimi subjekti, ki tudi izpolnjujejo zakonske pogoje za pridobitev koncesije. Ureditve podelitve koncesije na naravnih dobrinah in položaj imetnikov teh koncesij v drugih zakonih (npr. Zakon o ohranjanju narave in Zakon o vodah) so podobne ureditvi položaja dosedanjih upravljavcev lovišč. To bi bila pozicija 1. Ker pa zakonodajalec ni omejil trajanja prednostne pravice dosedanjih upravljavcev lovišč pri pridobitvi koncesije na postopek prve podelitve koncesije in je Ustavno sodišče presodilo, da je s tem postavil brez razumnega razloga v neenakopraven položaj druge subjekte, ki bi lahko sodelovali na javnem razpisu v nadaljnjih postopkih podelitve koncesije, gre za pozicijo 2. Nadalje je mogoče izluščiti primerjavo med usposobljeno pravno osebo (lovskim društvom), na katero se lahko prenese koncesija, in fizično osebo, na katero se koncesija ne more prenesti. Imamo torej omejeno število subjektov, ki se smejo ukvarjati s to dejavnostjo, ker dejavnost trajnostnega gospodarjenja z divjadjo zahteva izvajanje številnih strokovnih nalog in posebno znanje s področja lovstva ter varovanja divjad, zato Ustavno sodišče presodi, da takšna ureditev ni protiustavna. Pozicija 1. Pri oblikovanju lovskoupravljaljskih območij, lovišč s posebnim namenom in lovišč sodelujejo naravovarstvene in lovske organizacije, izključeno pa je sodelovanje lastnikov zemljišč in gozdov, Ustavno sodišče presodi, da so razlogi za razlikovanje med lastniki zemljišč in lovskimi organizacijami ter naravovarstvenimi organizacijami pri oblikovanju meja teritorialnih enot razumni in stvarno utemeljeni ter povezani s predmetom urejanja. Pozicija 1. Varujejo se torej različne skupine (usposobljene pravne osebe, dosednji upravljavci lovišč in razne lovske organizacije). **Skupna pozicija 2.**

Nasprotna odločitev:

Ustavno sodišče bi zagovarjalo posebno varstvo lastnikov zemljišč oziroma bi menilo, da ne obstajajo razlogi za obstoj različnih skupin, ki dobijo prednost pred drugimi, npr. pri dejavnosti trajnostnega gospodarjenja z divjadjo, pri oblikovanju lovišč, pri podelitvi koncesij. Bilo bi bolj naklonjeno prenosu koncesije na fizične osebe, ne samo na pravne osebe. **Pozicija 5.**

OLM: čeprav OLM sodi bolj v kontekst ekonomske dimenzije, vendarle ne gre spregledati argumenta (družbene dimenzije), ki primerja lastnike zemljišč z različnimi strokovnimi institucijami in ministrom. Lastniki zemljišč ne morejo podati svojega mnenja niti nimajo pravice dajanja soglasja v zvezi z naseljevanjem tujerodnih vrst živali, medtem ko o tem dajejo soglasje strokovne institucije in minister. Ker je treba tudi ta vidik upoštevati poleg siceršnjega strinjanja sodnika z odločbo, gre za **pozicijo 3.**

AVTORITARNA DIM.	1	2	3	4	5
Pozicija sodbe in protisodbe			S		PS
Pozicija LM		OLM			
OLM: Ribičič		2			
PROTI: Krisper Kramberger, Modrijan, Tratnik, Wedam Lukić				0,5	1
ZA: Čebulj, Fišer, Janko, Škrk		0,5	1	0,5	

Odločba:

Z vidika avtoritarne dimenzije je pomembno, ali se poseže v obstoječo ureditev in v kakšnem obsegu. Ustavno sodišče pritrdi zakonski ureditvi področja lova, s čimer ohranja družbeni red in daje prednost tej ureditvi pred lastniki zemljišč in nekaterimi drugimi skupinami. Od ureditve odstopa glede prednostne pravice dosedanjih upravljavcev, ki jo ne omejuje samo na prehodno obdobje, ampak tudi na kasnejše podeljevanje koncesij. V tem delu meni, da zakonodajalec ni izkazal razumnega razloga za prednostno pravico lovskih organizacij, ki so do sedaj upravljale lovišča. Prav tako je odstop od veljavne ureditve razviden v delu, ko Ustavno sodišče presoja očitke, da izpodbijani zakon ne določa kriterijev, po katerih naj bi se sredstva, pridobljena iz koncesijskih dajatev, delila, in ne določa upravičencev teh sredstev. Ugotovi, da zakon res ne določa meril in kriterijev okvira razdelitve sredstev ter da je pooblastilo ministrstvu neopredeljeno, s čimer gre za kršitev načela pravne varnosti in načela določnosti. Odstop od veljavne ureditve je razviden tudi v ugotovitvi protiustavnosti zakonske določbe, ker ne ureja, da del koncesije pripada tudi občini. K temu velja dodati še del odločbe, v katerem se je presojala ureditev z vidika pravice do zbiranja in združevanja. Ureditev je namreč določala, kaj je lovska družina in koliko članov mora imeti in kako deluje. Ustavno sodišče je ugotovilo, da so lovski družini zakonske obveznosti izvajanja javne službe in druge zakonske obveznosti varstva divjadi naložene s pridobitvijo koncesije in ne z ustanovitvijo. Zato določitev minimalnega števila oseb za ustanovitev lovske družine ni primeren niti nujen ukrep, s katerim bi dosegli ustavno dopusten cilj učinkovitega izvrševanja zakonskih nalog na področju trajnostnega gospodarjenja z divjadjo in izvajanje javne službe. Ustavno sodišče je tako delno razveljavilo to zakonsko določbo. Prav tako je razveljavilo zakonsko določbo, v kateri je zakonodajalec določil razloge za prisilno prenehanje lovske družine, ker pri določitvi pogojev za prenehanje ni razlikoval med pogoji za obstoj lovske družine in pogoji za pridobitev in odvzem koncesije. Glede obeh razveljavitev zakonskih določb je bila odločitev Ustavnega sodišča sprejeta s tesno večino (5:4). Pozicija večinske odločitve 1. **Skupna pozicija 3** (ravnotežje med svobodo posameznika, njegovo zasebno lastnino in družbenim redom, ki postavlja omejitev svobodi posameznika).

OLM:

V ločenem mnenju izrazi svoje prepričanje, da odločitev o naseljevanju tujerodnih vrst živali ne bi smela biti sprejeta in uveljavljena brez soglasja lastnikov zemljišč, na območju katerih naj bi prišlo do naseljevanja. Ker je OLM namenjeno le majhnemu delu celotne izpodbijane ureditve, gre za **pozicijo 2**.

Nasprotna odločitev:

Ustavno sodišče bi v celoti sledilo zakonski ureditvi in ugotovilo, da je ustavnoskladna. **Pozicija 5**.

Sodniki, ki so glasovali proti 5. točki izreka:

Sodniki so glasovali proti večinski odločitvi, ki je razveljavila zakonski določbi, ki sta urejali, kaj je lovska družina, koliko članov mora imeti in kako deluje ter kakšni so razlogi za prisilno prenehanje lovske družine. Glede na to, da so se ti sodniki v vseh drugih točkah izreka (in s tem pri presoji drugih vidikov izpodbijane zakonske ureditve) strinjali z ugotovitvami večine, gre v tem primeru za rahel odstop od siceršnje pozicije avtoritarne dimenzije odločbe Ustavnega sodišča, zato jih gre umestiti na **pozicijo 4** (pozicijo 3 zavzema odločba, pozicijo 5 pa nasprotna odločitev).

MEDNARODNA PRAVNA VPETOST (OCENA OD 1 DO 4 ali neocenjeno-NC)		
Odločitev in sodniki ZA	2	Tuje pravo in tuja sodna praksa v obsežni obrazložitvi nista posebej omenjeni, razen uvodoma, ko Ustavno sodišče navede, da iz ureditve lovstva v drugih državah izhajajo, da obstajata dve obliki lovske pravice (podrobneje 20. točka obrazložitve), pri tem ne izpostavlja konkretnih držav.
OLM: Ribičič	1	Ni sklicevanja.

NAKLONJENOST VLADI (OCENA OD 1 DO 4 ali neocenjeno - NC)		
Odločitev in sodniki ZA	NC	Vlada je v mnenju navedla, da bo preučila ureditev področja in v najkrajšem času pripravila spremembe in dopolnitve izpodbijanega zakona. Ker ni navedenih nobenih argumentov in kljub temu, da je mnenje Vlade pokazatelj, da tudi Vlada ne stoji trdno za sprejeto ureditvijo, ampak razmišlja o njenih spremembah in dopolnitvah, pri tem pa izrazi tudi pripravljenost, da bo presojala v tem okviru tudi ustreznost veljavnih rešitev, na katere opozarjajo predlagatelji in pobudniki, velja pustiti pozicijo raje neocenjeno.
OLM: Ribičič	NC	Enaka utemeljitev.